

P. VERGILI MARONIS GEORGICON LIBER QVARTVS

Protinus aëri mellis caelestia dona
exsequar: hanc etiam, Maecenas, adspice partem.

Admiranda tibi levium spectacula rerum
magnanimosque duces totiusque ordine gentis
mores et studia et populos et proelia dicam. 5

In tenui labor; at tenuis non gloria, si quem
numina laeva sinunt auditque vocatus Apollo.

Principio sedes apibus statioque petenda,
quo neque sit ventis aditus—nam pabula venti
ferre domum prohibent—neque oves haedique petulci 10
floribus insultent aut errans bucula campo
decutiat rorem et surgentes atterat herbas.

Absint et picti squalentia terga lacerti
pinguibus a stabulis meropesque aliaeque volucres
et manibus Procne pectus signata cruentis; 15

omnia nam late vastant ipsasque volantes
ore ferunt dulcem nidis immitibus escam.

At liquidi fontes et stagna virentia musco
adsint et tenuis fugiens per gramina rivus,
palmaque vestibulum aut ingens oleaster inumbret, 20
ut, cum prima novi ducent examina reges
vere suo ludetque favis emissa iuventus,
vicina invitet decedere ripa calori,

obviaque hospitiis teneat frondentibus arbor.
In medium, seu stabit iners seu profluet umor, 25

transversas salices et grandia conice saxa,
pontibus ut crebris possint consistere et alas
pandere ad aestivum solem, si forte morantes
sparserit aut praeceps Neptuno immerserit Eurus.

Haec circum casiae virides et olentia late 30
serpylla et graviter spirantis copia thymbrae

floreat inriguumque bibant violaria fontem.
 Ipsa autem, seu corticibus tibi suta cavatis,
 seu lento fuerint alvaria vimine texta,
 angustos habeant aditus: nam frigore mella 35
 cogit hiems, eademque calor liquefacta remittit.
 Utraque vis apibus pariter metuenda; neque illae
 nequiquam in tectis certatim tenuia cera
 spiramenta linunt fucoque et floribus oras
 explent collectumque haec ipsa ad munera gluten 40
 et visco et Phrygiae servant pice lentius Idae.
 Saepe etiam effossis, si vera est fama, latebris
 sub terra fovere larem, penitusque repertae
 pumicibusque cavis exesaeque arboris antro.
 Tu tamen et levi rimosa cubilia limo 45
 ungue fovens circum et raras superinice frondes.
 Neu propius tectis taxum sine, neve rubentes
 ure foco caneros, altae neu crede paludi,
 aut ubi odor caeni gravis aut ubi concava pulsu
 saxa sonant vocisque offensa resultat imago. 50
 Quod superest, ubi pulsam hiemem sol aureus egit
 sub terras caelumque aestiva luce reclusit,
 illae continuo saltus silvasque peragrant
 purpureosque metunt flores et flumina libant
 summa leves. Hinc nescio qua dulcedine laetae 55
 progeniem nidosque foveant, hinc arte recentes
 excidunt ceras et mella tenacia fingunt.
 Hinc ubi iam emissum caveis ad sidera caeli
 nare per aestatem liquidam suspexeris agmen
 obscuramque trahi vento mirabere nubem, 60
 contemplator: aquas dulces et frondea semper
 tecta petunt. Huc tu iussos adsperge sapes,
 trita melisphylla et cerinthae ignobile gramen,
 tinnitusque cie et Matris quate cymbala circum.
 ipsae considant medicatis sedibus, ipsae 65
 intima more suo sese in cunabula condent.